

Lös kritik om Tyst territorium

I tidskriften Västsahara nummer 4 2013 skriver Lena Thunberg om vår bok *Tyst Territorium* att "... det är synd att författarna inte har kollat upp bakgrunden till konflikten bättre. En hel del stora och små onödiga faktafel finns tyvärr med."

Lena Thunberg har tidigare vid ett par tillfällen framfört samma kritik.

Och trots att vi uppmanat henne att komma med konkreta exempel, har hon inte gjort det. Inte heller denna gång.

Det är trist och egentligen inte värt att bemöta. Men när hon nu använder sin egen tidning för att ännu en gång framföra sin lösa kritik, känns det som om vi måste upprepa vår uppmaning: precisera faktafelen så att vi kan diskutera dem och – om de existerar – rätta dem till nästa upplaga.

Fredrik Laurin, Lars Schmidt

Välkommen bok, men med ett antal faktafel

Fredrik Laurin och Lars Schmidt har skrivit en välkommen, bra och spännande bok. Den har också väckt mycket uppmärksamhet, recenserats och lovordats i bland annat DN, SVD och Aftonbladet. Det är naturligtvis roligt och mycket bra att Västsaharafrågan kommer fram i ljuset. Jag hoppas att många läser boken.

Men min synpunkt på boken har retat upp författarna.

I bokens källförteckning under rubriken Allmänt, historik med mera nämns en intervju med mig. Därför har jag läst texten om

bakgrunden extra noga. Här är några saker som jag har hakat upp mig på:

Fjärde meningen i förordet lyder: "Spanien lovade västsaharierna självständighet när de lämnade sin gamla koloni samma år, helt i enlighet med FN." Faktum är att Spanien gjorde upp med Marocko och Mauretanien i det illegala så kallade Madridavtalet. Spanien har inte avslutat avkoloniseringen och har därmed fortfarande ett ansvar.

När det gäller folkomröstningen som inte har ägt rum skriver författarna i kapitlet *Decennier av kamp*: "Polisario hänvisade till en spansk folkräkning från 1974. Marocko krävde att även de som flyttat in ge-

nom Den gröna marschen och därefter skulle få rösta."

I FN:s och OAU:s Settlement Plan, som skulle utmynna i en folkomröstning om Västsaharas självständighet, som både Marocko och Polisario Front skrev under 1988 står uttryckligen att den spanska folkräkningen ska utgöra grunden för röstlängden.

Det var FN:s generalförsamling som 1960 fastslog att alla kolonier har rätt till självständighet, (inte avkoloniseringskommittén 1964).

Författarna skriver att FN:s rättschef Hans Corell i ett utlåtande slagit fast att den marockanska utvinningen av resurser som fisk och fosfat var olaglig "om inte vinsterna tillföll det västsahariska folket." Det som fattas här är att västsaharierna dessutom måste ge sitt tillstånd.

"Då avgick Baker som FN:s medlare efter sju år av resultatlösa förhandlingar" står det längre ned.

FN:s roll är inte att medla mellan en ockuperad part och en ockupant. FN-styrkans roll är att

genomföra en folkomröstning, den avkolonisering som Spanien aldrig fullföljde. Det har man inte lyckats med på grund av Marockos ständiga obstruktioner och slutligen vägran att acceptera ett självständigt Västsahara. Några riktiga förhandlingar har dessutom aldrig ägt rum.

Lena Thunberg